

C/2025/6186

24.11.2025 г.

Жалба, подадена на 16 септември 2025 г. – GzSdW/Парламент и други

(Дело T-634/25)

(C/2025/6186)

Език на производството: *немски*

Страни

Жалбоподател: Gesellschaft zum Schutz der Wölfe eV (GzSdW) (Есен, Германия) (представител: K. Kühn, Rechtsanwältin)

Ответници: Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз и Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Директива (ЕС) 2025/1237 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2025 година за изменение на Директива 92/43/ЕИО на Съвета по отношение на статуса на защита на вълка (*Canis lupus*) ⁽¹⁾,
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание — съществени процесуални нарушения.

- При приемането на Директивата били нарушени точки 12, 13 и 19 от Междуйнституционалното споразумение между Европейския парламент, Съвета на Европейския съюз и Европейската комисия за по-добро законотворчество ⁽²⁾, член 170 от Правилника за дейността на Европейския парламент ⁽³⁾ и член 2, параграф 1 от Процедурния правилник на Съвета ⁽⁴⁾.

2. Второ основание — нарушение на член 191, параграфи 3 и 1 ДФЕС.

- При приемането на Директивата ответните институции на ЕС не взели предвид наличните научни данни. Те не анализирали в пълна степен екологичните условия в отделните региони на Съюза, нито ползите и тежестите от действие или бездействие. Промяната в позицията на институциите на ЕС за поставяне на вълка под защита не била научно обоснована. Природозащитният статус на вълка и въпросът какви последици би имала промяната на статуса му на защита и неговата роля в екосистемата не били научно установени. Освен това предположението, че ако се улесни убиването на вълци, това би могло значително да намали нападенията над добитък, не отчитало наличните научни данни. Последните показвали, че мерките за защита на стадата са най-ефективното средство за намаляване на нападенията над добитък. Така Съюзът е допуснал явни грешки в преценката си. Понижаването на статуса на защита на вълка не съответствала и на целите на политиката на Съюза в областта на околната среда.

3. Трето основание — нарушение на принципа на предпазните мерки, на член 191, параграфи 1 и 2 ДФЕС във връзка с член 3, параграф 3 ДЕС.

- Директивата нарушавала принципа на предпазните мерки, тъй като не било сигурно дали понижаването на статуса на защита на вълка може да опази вида в благоприятен природозащитен статус. При тези обстоятелства мярка, която може да има несигурни неблагоприятни последици за околната среда, не следвало да се предприема.

⁽¹⁾ ОВ L, 2025/1237 от 24 юни 2025 г.

⁽²⁾ ОВ L 123 от 12 май 2016 г., стр. 1

⁽³⁾ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/RULES-10-2025-01-20-TOC_BG.html (редакция от 10-ия законодателен период, януари 2025 г.).

⁽⁴⁾ Решение на Съвета от 1 декември 2009 година за приемане на Процедурен правилник на Съвета (2009/937/UE), ОВ L 325 от 11 декември 2009 г., стр. 35, достъп до консолидираната версия ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2009/937/2025-01-01>.

4. Четвърто основание — не било упражнено правото на преценка.
 - Съюзът не признал и не упражнил правото си на преценка да запази по-строг статус на защита от този, който се изисква от Бернската конвенция ⁽³⁾.
5. Пето основание — нарушение на принципа на пропорционалност.
 - Директивата била приета въз основа на неверни или непълни данни. Това водело до нарушение на принципа на пропорционалност. Понижаването на статуса на защита също било непропорционално. Улесняването на убиването и лова не било подходящо за значително намаляване на нападенията над добитък. Проучванията показвали, че ловът може да намали нападенията над добитъка само ако популацията бъде значително намалена на големи площи. Правото на ЕС обаче не допуска това, дори и при намален режим на защита. Целенасоченото убиване на вълци може да намали нападенията над добитък само заедно с мерки за защита на стадата, при което ефективността се дължи преди всичко на тези мерки. Понижаването на статуса на защита също не било най-малко обременяващото средство, за да се намалят нападенията на добитък. Най-малко обременяващите средства били засилените усилия на Съюза и на държавите членки да разширят и подобрят мерките за защита на стадата и да предоставят по-интензивна подкрепа на животновъдите. Негативните последици от понижаването били непропорционални и на предвидената цел за намаляване на нападенията над добитък.

⁽³⁾ Конвенция за опазване на дивата европейска флора и фауна и природните местообитания, открита за подписване на 19 септември 1979 г. в Берн (Съвет на Европа, Официален превод: Série des traités européens, № 104: <https://rm.coe.int/1680078b1b>)